IRKULACE 1500

PŘÍTEL LIDU.

1891 — 1896

ROCNÍK VI. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 12. LISTOPADU 1896. ČÍSLO 9

Telegramy zámořské

ČEHCY.

Praha, 7. list. Hraběnka Marie Kinský, rozená Stubenvol z Vídně, vdova po hraběti Oktavianu Kinském, bývalém členu panské sněmovny a dědičném hofmistru českém, provdá se nyní za svého soukromého lokaje jménem Wurm.

RAKOUSKO-UHERSKO

Vídeň, 8. listopadu. — Profesor Suess, bývalý poslanec, jenž se otázkou finanční zabývá a za nejlepšího znalce otázek měny považován bývá, napsal do vídenského "Tagblattu" článek o amerických volbách. Soudí právě tak, jako angličtí dvojmenci, že zvolení McKinleye přiměje republikánskou stranu k provedení zásad z platformy a přinutí vládu, aby se starala o mezinárodní dohodnutí ve prospěch stříbra. V Evropě se hnutí ve prospěch stříbra šíří, čemuž ostatně není lze se diviti, povážíme-li, že zlatá měna již dvakráte byla by Evropě přinesla záhubu.

FRANCIE.

Paříž, 7. list. Zpráva, jež sem došla dnes z Konstantinopolu, dokazuje, že sultán, obdržev zprávu o řeči Mong. Hanataux, ministra za hraničních záležitostí v komoře deputovaných v úterý min. týdne učiněné co odpověď na interpelaci, kterak zachová se Francie, zda na dále porta a sultan odpírati budou ochranu Armenův poslal sultán ihned jednoho ze svých tajemníků k franc. vyslanci Cambonovi, aby mu sdělil, že sultán schválil podmínky a že doufá, že podmínky ty uspokojí Evropu úplně. Turecký vyslanec v Paříži informoval ministra Hanotauxe, že sultán chce splniti následovní podmínky.

Že propustí všechny arménské vězně v zemi, na něž žaloba vznešena nebyla a že nařídí policii, aby pokojní Arméni nebyli nijak stíháni nebo pronásledováni. Že svoluje ku shromáždění Armenů, kteří by zvolili patriarchu, jenž má předsedati vojenskému soudu s Mazhr Leni, který dovolil, že kněz Salvador byl zavražděn; že propustí valiho z Diorbekiru, který na tomto činu měl podílu; že nařídí valiům, aby tím nejšetrnějším způsobem potlačovali vzbouření a nepokoje. Že poskytne náhradu klášterům katolickým v Arnatolia, jenž byly při riotech valně poškozeny; že poskytne okamžitou pomoc v krajích, kde nejvíce zuří bída mezi arménským lidem a že ihned uveřejní proklamaci v Arnatolii a nařídí, aby tyto podmínky a závazky vlády do slova přesně byly plněny a vykonávány.

Mong. Hanotaux poděkoval vřele poslanci sděliv mu zároveň, že nařídil vyslanci Cambonovi v Konstantinopoli, aby bedlivě přihlížel k tomu zda závazky sultána přesně budou plněny. Dále pravil, že záležitost arménská byla by nikdy nevyvolala takovou pozornost Evropy, kdyby říše Ottomanská byla se jinak vůči armenů zachovala. Jednání vlády turecké podává důstatek látky k těžkým obžalobám a Anglie vidíc důležitost toho, aby celý křesťanský svět, tu zakročil, neodhodlala se k žádnému kroku samostatně. Anarchie, jaká vládne v Turecku, jest přirozené ovoce neschopnosti ústřední vlády a tu nic jiného se nedá očekávat.

Ohledně návštěvy ruského cara v Paříži pravil Hanotaux, že poměry Evropě musely působiti na cara tou měrou, že zaručil se záhy poskytnouti úplnou volnost všem svým podaným jakékoliv race a že sám souhlasí se zakročením ve prospěch Armenův.

Francie jest ponoukána zakročiti ve prospěch Armenů v Turecku pouze lidskosti a ničím jiným."

NĚMECKO.

Londýn, 2. list. Sdělení knížete Bismarka, že za posledních let jeho správy Rusko a Německo měly spolu obrannou allianci, způsobilo veliký nepokoj v Berlíně i ve Vídni, nemluvě ani o Paříži, a zde má se za to, že je tím trojspolek ohrožen. Mezi spojenci vyvolán jest pocit nedůvěry, a v některých kruzích už se pochybuje, bude-li trojspolek napřesrok obnoven.

Vídeň, 4. list. Rákouské úřední listy dosud mlčí o Bismarckově sdělení o rusko-německé allianci, větší pozornost však vzbudil článek v Neue Freie Presse, kde se praví, že psaná úmluva rusko-německá skutečně byla v platnosti bez vědomí druhých velmocí. Týž židovsko liberální list dále praví, že Rakousko důvěřuje ve věrnost nynější německé vlády. Polouřední Fremdenblatt také doufá, že Německo zůstane věrno trojspolku, třeba že dříve bylo ve spolku s Ruskem.

Berlín, 5. list. Veřejné mínění německé obecně odsuzuje projevy knížete Bismarcka v Hamburger Nachrichten týkajíce se alliance rusko-německé a tu a tam naráží se na jeho "prostořekost, která poskvrnila jeho slavné jméno." Není pochybnosti, že kníže ve své snaze pokořuje svého nástupce Capriviho řekl toho příliš mnoho, a včerejší úřední sdělení v Reichsanzeigeru ne přímo uznává pravdivost Bismarckových slov a ostře kárá knížete takto: "Diplomatické události tohoto druhu jsou naprostým státním tajemstvím a svědomitě je zachovávati v tajnosti jest mezinárodní povinností jejíž porušení by některým státním tajnostem ublížilo. Císařská vláda tudíž se vůbec nepokusí objasniti věc, ona ani neopraví, co jest nesprávno, ani nedoplní co jest neúplno." Praví se, že německá vláda má v úmyslu stíhati časopis Hamburger Nachrichten jakož i ty, kdo ten článek diktovali, to jest knížete Bismarcka.

Berlín, 8. list. "Leipziger Neuste Nachrichten" přináší zprávu o večírku ve Friedrichsruhe, jehož se zúčastnil syn Bismarckův, hrabě Vilém Bismark. "Já jsem si myslel," pravil při té příležitosti starý Bismark, "že moje odhalení vyvolá nějaký lomoz, asi jako kvakot, když vhodí se kámen mezi kachny, avšak o takovémto poplachu se mně ani nezdálo. Já nedožiju se konce lidí příštího pokolení." Na poznámku zda může jej vláda hnáti před soud, odpověděl sarkasticky: "Mne hnáti před soud? Nemám nic proti tomu, kdyby byl konec hodně dramatický. Proti stáří jsem sice bez vlády, ale ještě ne tak vratký, jak se domnívají někteří páni v Berlíně." Náhled že Bismark svým sensačním odhalením měl v úmyslu nějaký úskok, nabývá stále širšího potvrzení. Vychází na jevo, že Bismark za každou cenu chtěl zabrániti rusko-francouzskému spolku a proto pracoval ze všech sil k tomu, aby cara pohnul k návštěvě ve Friedrichsruhe. Císař Vilém ale tomu zabránil právě tak jako svého času audienci Bismarcka vě u císaře rakouského. Vzdor tomu ale Bismark provedl svou vůli a prozradil dřívější smlouvu rusko-německou.

DÁNSKO

Halifax, 5. listopadu. — Dochází sem podrobné zprávy o zemětřesení, které v srpnu a září navštívilo ostrov Island. Na ostrově tomto jest množství sopek, ale takovouto živelní pohromu nepamatuje tam nikdo již po dlouhá léta. Obyčejné zemětřesení na ostrově bývá slabé a sotva lze je cítiti. První otřes země počítěn byl dne 25. srpna, nejsilnější otřesy dne 5. září. Dříve bylo slyšeti podzemní rachot jako hromobití a pak nastalo škubání povrchu zemského, které bořilo domy a vyhánělo postrašené lidi na ulici. Největší zděšení způsobeno bylo v hlavním městě Rykjavíku, kde lidé několik nocí pobíhali po ulicích, bojíce se vstoupiti pod střechu. Největší škoda způsobena byla asi 50 mil odtud na jihovýchod na vesnicích a osamělých farmách. Na tři sta selských statků bylo pobořeno, na každém průměrně šest až sedm budov. Na mnoha místech se půda rozstoupila a v zemi se udělaly zející trhliny. Z hor se sřítily balvany i sněhové laviny a zasypaly kvetoucí údolí.

* Velké dílny Pullmanovy na hotovení známých skvostných železničních vozů v Petrehoffu v Rusku byly minulou neděli úplně zničeny ohněm.

* V Jersey City spadl bicyklista Samuel Barnett z kola a zabil se na místě.

Telegrafické zprávy americké

Cleveland promluvil.

Mluví se s překvapením o dopisování si presidenta Clevelanda s vyslancem španělským, Dupuy de Lome, ohledně budoucnosti Kuby. De Lome slíbil v listu svém 1. listopadu, že Španělsko hodlá poraziti povstání úplně v 60 dnech a vezme pak své vojsko domů. Cleveland mu odpověděl, že nestane-li se tak ve dvou měsících, odporoučí kongresu uznání povstalců. Gen. Lee, náš konsul na Kubě, přijel v poslední dny do Washingtonu a dí, že není naděje na poražení povstalců ani v 60 dnech, ani později. Vysvětlil vše presidentovi, jak to na Kubě shledal. Má se za to, že president ve zprávě ku kongresu odporučení to učiní, které chtěl již učiniti dříve.

Nevěří kongresu.

Michiganský senátor McMillan vyjádřil se vzhledem k náhledům, že president McKinley hned po svém nastolení svolá zvláštní zasedání kongresu, takto: "Čím méně zasedání kongresních, tím lépe pro národ. Jest ovšem nyní ještě velmi těžko tvrditi, zda zvláštní zasedání kongresu bude svoláno a záleží nám nyní hlavně na tom, kterak osvědčí se Wilsonův zákon celní za nové administrace. Záleží to vše nyní na importu tak aby příjem byl odpovídal potřebám a výlohám vlády. A proto nemyslím, že by zvláštního zasedání kongresu bylo zapotřebí. Zda zákon Wilsonův se neosvědčí, rozumí se samo sebou, že musí se vláda chopiti rychle jiných prostředků a nastoupiti jiné cesty k zavedení obyčejného pořádku. Kterak zachovají se republikáné v celní otázce nynější, poví nám budoucnost."

Obchod s bílým plechem.

V pokladniční zprávě právě vydané ukazuje se nadobyčejný vzrůst průmyslu s bílým plechem, jak zvláště k vyšetření odvětví toho ustanovený jednatel oznamuje. Za poslední rok, končící dne 31. června t. r. vyrobilo se ho 407,228.630 lb. proti 103,801.073 librám loni, což jest zvýšení o 58 ze sta. K tomu bylo upotřebeno 303,002.098 lb., čili 98½ ze sta, plechu válečného v Soustátí, kdežto loni jen 83 ze sta plechu toho bylo výrobkem domácím. Nyní se mnoho plechu v Americe spotřebuje na vyrábění věcí, které se pak cínují. Loni se toho vyrobilo 10½ milionu lib., což jest o 4½ mil. lib. více, nežli loni a o 3¾ mil. liber více, nežli průměrně za poslední čtyři roky. Výroba černého plech obnášela za minulý rok 334 mil. liber, což jest o 80 ze sta více, nežli dříve. Černý plech se vyrábí v 36 válcovnách proti 28 válcovnám před rokem. Ze 53 továren na bílý plech 50 jich užívá domácího plechu, kdežto ostatní tři užívají plechu domácího i cizího. Žádná továrna neužívala výhradně cizího plechu.

Nová dráha.

Z Victoria, Mexiko, dochází dne 8. t. m. zpráva, že guvernéru Guadolupe Maninerovi ve Victorii udělena byla konsese ku stavbě nové dráhy, vedoucí ze San Miguel, města to, léžícího na Rio Grand City, Tex., až do City of Mexiko. Vláda zaplatí guvernéru, který jest podnikatelem staveb drah $5.000 za každý kilometr co premii. Dále se sděluje, že dráha ta postavena bude kapitálem amerických kapitalistů. Tato dráha vykonávala by přímé spojení z hranic Texasu do City of Mexiko.

Pšenice za dollar.

Dollarová pšenice objevuje se na obzoru. V New Yorku stoupla pšenice tak, že dne 10. t. m. čís. 2. "Standard grade" prodávána byla za 94 centy buši. Loni v srpnu prodávala se v New Yorku pšenice za 64 ct. To ovšem přičítati dlužno na účet přívozu zlata z Evropy, které po celou kampáň bylo ukryto. Z prvu vyvolána byla pšenice za 88¼ ct., však ku konci stoupla na 94 ct.

Zpráva gen. poštmistra.

Generální poštmistr Wilson předložil v úterý pokladničnému úřadu svou zprávu za rok, končící dnem 30. června 1896 a zpráva ta vykazuje opět značný schodek v tomto departamentu. Úřadovna prvního asistenta gen. poštmistra vyžadova. $43,542.500, což vykazuje zvýšení výloh o $2.012.750 proti roku minulému. Úřadovna druhého asistenta vyžadovala $52,224,500, což vykazuje zvýšení výlok o $2,835.385 proti roku minulému. Úřadovna třetího asistenta vyžadovala $1,358.100, což jest o $37 400 více, než v roce minulém a čtvrtý asistent potřeboval $383.311. — $6,000 žádá se na oznámky a různá jiná vydání, což dohromady $96,515.411, tedy více o $4,943.846 než povoleno rozpočtem pro rok 1897. Na výlohy úřední jest pro rok 1898 estimováno $96,227.076, tak že jeví se tu nedostatek celých $1,288.335.

Boj za Kubu.

Generál Weyler, tento ničema a zbabělec, který osvědčil své hrdinství na Kubě pouze tím, že vraždil a mučil bezbranné zajatce a ženy, že pálil a kradl a jiné podobné "válečné operace" prováděl, odhodlal se konečně k boji s Maceou. Dne 10. t. m. započato se shromažďováním armády v Mariel, kde má založen býti hlavní stán a odtud zahájen bude útok proti Maceovi, čímž má boj tento býti rozhodnut a revoluce potlačena. Zde shromažďují se co nejrychlejí všechny vojenské sbory. Voj Weylerův jest silný nebo sestává s pluků Amerika, Catila, Reina, Puerto Rico, Barcelona, 400 jízdy a šesti těžkými děly. Dohromady 6000 mužů. Tento voj rozdělen byl na dvě brigady. Gen. Weyler vyjíždí jako démon sedě na černém hřebci obklopen jsa svým štábem. V 10 hodin dopoledne dán rozkaz k pochodu proti Maceovi. V příštích dnech očekává se rozhodná bitva.

Za $5.000 klenotů ukradeno.

Dne 9. t. m. vstoupili do velkého klenotnického závodu Herman Bros., nalézajícího se v té nejvyšší budově na světě "Masonic Temple" v Chicagu, dva elegantně odění mladíci. V době té nalézal se jeden ze společníků John Herman se svým klerkem McGuirtym samoten v obchodu. Herman upravoval nějaké klenoty ve skříni, kdežto klerk psal nějaký účet u stolu. Mladší z lupičů vešel první do závodu a drže v ruce proužek papíru, přistoupil ku klerkovi řka, že to směnka od Mr. Walloce. Klerk odpověděl, že nezná nikoho toho jména. Mladík se vzdálil, sjel dolů po elevatoru a zastavil se zde u cukrářského buffetu, kde jeho přítel kupoval si "gum". Pět minut na to otevřely se prudce dvéře a dva revolvery namířený jsou na Herrmana a McGuirtyho se slovy: "Chovejte se tiše a nebude vám ublíženo!" Mezi tím, co starší lupič držel oba muže v šachu, kradl mladší klenoty, jichž uloupil nejméně za $5.000, sebrav hlavně z pokladny malou skřínku s démanty, jichž ve chvatu několik ztratil. Druhý lupič ukradl Herrmanovi zlaté hodinky, démantový prsten a jiné skvosty. Mimo toho zmocnili se lupiči dvou revolverů, ležících na psacím stole Na to ustoupili na chodbu, zamkli oba muže v krámě a vmísíce se mezi lid, jehož v tu dobu v obrovské budově té od čtyř do pěti tisíců se nalézalo, zmizeli beze stopy. Žádný z obou mužů napadených není v stavu popsati smělé lupiče poněkud blíže.

Zločin opilého kapitána.

Dne 8. t. m. v 1:30 ráno uzřel strážce v majáku v Muskegon, Michigan, že trosky nějaké lodě blíží se ku břehu. Oznámil to tedy kapitánovi ochranné stanice Woodsovi. Tento požádal čtyřstěžňový skůner "Carie Reyrson", který tou dobou opustil přístav, aby se přesvědčil, jaké to trosky po jezeře plovou. Leč loď pro velké vlnobití nemohla k neznámé lodi blíže, což sygnálem oznámeno a mužstvo ochranné stanice postaveno na stráž. Toto záhy přededním pozorovalo onen tmavý bod blížiti se ku břehu a konečně shledáno, že jsou to skutečně trosky lodě. Rychle přikročeno tedy ku práci a tu na troskách nalezen zimou a hladem k smrti zmořený plavec, který dopraven byl na stanici. Když konečně se zotavil, vypravoval, že jmenuje se Frank Delach, že min. pátek opustili Lexington a že kapitán s leutenantem Fredem počali hned po odjezdu píti kořalku a že spili se tak, až ostali ležeti. Tu strhla se bouře a loď počala nabírati vodu. Opilý kapitán rozhodně odepřel dáti znamení o pomoc a zamkl všechny pochodně a dal lodi směr dále od břehu. Loď počala tonouti. Jeden stěžeň padl a zabil kuchaře, černocha a jistého švédského plavce. Šest plavců sedlo do člunu a odrazilo od lodě. Co se s nimi stalo, nelze udati. Mrtvoly černocha a Švéda byly na troskách nalezeny. Kam poděl se kapitán, Delach neví. Jelikož byla to první jeho cesta na vodě, nezná jména plavců ani kapitána. V troskách lodě poznán zbytek plachetníku "Waukeshka", stavěného již v roce 1862 a dopravující sůl.

Žalost na Korei.

Rev. A. F. Moore, presbyterský misionář, který po více let kázal evangelium copatým synům nebeské říše na Corei, vrátil se tyto dny odtud do New Yorku po parníku Rio a sděluje, že na Corei panuje velká nespokojenost a napjetí všeobecné. Tlupy nespokojených domorodců potloukají se krajem a životy cestujících velice jsou ohroženy, neboť fanatická sprež nikoho neušetří. Král koreanský Yi, jehož matka a celé komonstvo bylo před rokem povražděno, nalézá se dosud v budově ruského vyslanectví a úplně pod kontrolou tohoto, což vyvolává velkou nespokojenost u lidu. Nový palác královský postaven byl hned vedle vyslanectví ruského, avšak král doň dosud nohou nevkročil. Před měsícem Japonci, kteří sestavovali zde ministerský kabinet, vydali zároveň přísný rozkaz, že všichni policisté na Corei musí si ustříhat copy, což až dosud bylo dovoleno nositi jen těm nejvzáčnějším a nejzasloužilejším osobám a považováno vůbec za jakýsi druh vyznamenání u ženatých a usedlých občanů. A nyní musí tato "okrasa" dolů. Žádný Corean nesměl se opovážit nositi cop, pokud nebyl ženat. Tento rozkaz vyvolal na celém ostrově velkou lítost a copatí synové slunce jen s největším sebezapřením, s pláčem a žalostí hlubokou zbavují se svých copů a jako drahou relikvii ukrývají ji svým potomkům pro věčnou paměť. Leč tu a tam vyvolal rozkaz ten vzbouření, ano i krveprelitý, tak že musel býti nyní zmírněn a bude nejspíše odvolán. Někteří policisté, kteří poslušni jsouce rozkazu, copů se zbavili, nosí je přišpendlené na hlavách a pěstují co nejpečlivěji cop nový. Moore dále praví, že Koreané jsou velice přístupni křesťanství a že tisíce jich na víru obrátil.

Zmírají hladem a zimou.

Do San Francisca došla dne 7. t. m. zpráva z Tokio, že v provincii Kan tu, kde bydlí vesměs mohamedáné a kde zuří již po dlouhou dobu revoluce, panuje hrozná nevylíčitelná bída a že tisíce mohamedánů hyne ta denně hladem a zimou. Nejvíce trpí starci, ženy a dítky a bída nejhroznější řádí mezi horským obyvatelstvem. V čase, kdy korrespondent zprávu onu spojenému tisku zaslal, 18.000 osob podlehlo hladu a zimě a jiných 40.000 lidí, obklopeno jsouc vojskem, očekává bídný svůj konec. Denně 18 až 20 povstalců jest sťato a zástupy lidí hroznému tomu divadlu přihlíží téměř lhostejně. Ženy a děvčata prodávají těla svá za sousto potravy a hnusné zločiny jsou na denním pořádku.

Zemřel v pokladně.

Ve středu min. týden zmizel tajemně známý, bohatý a vážený černošský občan Dave Phillips v Danville, Ind., a všechno pátrání po zmizelém ostalo bez výsledku. Konečně v pondělí otevřena byla velká železná pokladna v klenbě Hotel Stephens a tu k velkému zděšení majitele nalezena tu stuhlá mrtvola Phillipsova. Kterak se nešťastník do pokladny dostal a zahynul, aniž by dal o svém uvěznění nějaké známky, jest záhadou nevysvětlitelnou.

* Z okresního vězení v Savanah, Mo., uprchl k smrti odsouzený vrah Columbus Hayes, odsouzený pro vraždu Wm Inerda.

Drobné zprávy.

* Lee Hung Chang a jeho společnost stála město New York za čtyři dny ve Waldorfově Hotelu pouze $3 000.

* Chronický opilec Michal McInney v Chicagu, přišel min. neděli na pol. stanici a žádal, aby byl na 4 neděle zavřen, tak aby mohl vystřízlivět.

* Industriální Unie v Kansas City zadala protest proti organisaci universitních kadetů poněvadž tím vzrůstají výlohy poplatnictvu s marným vydržováním ozbrojeného a rozhodně zbytečného vojenského sboru.

* H. J. Jewet, známý železniční magnát z Landsdowne, Md., který měl též jednou vyhlídky na křeslo presidenta Spoj. Států, jest nebezpečně nemocen.

* V Monroe Co., Ala., zavražděni byli zákeřným spůsobem čtyři černoši bělochy. Běloši nechtí rozhodně dovoliti, aby se tu černoši usazovali a první čtyři, kteří se se to odvážili, zaplatili to životem.

* V Jacksonville, Fla., zastřelila se v tamním hotelu tajemná mladá a krásná dívka, která před tím zakoupila si skvostnou rakev a zanechala důstatek peněz na pěkný pohřeb. Rouška tajemství, zahalující mladou dámu, nebyla dosud odhalena. Na rejstříku rekordována byla jako Fany V. Finnegan.

* Vězeň Girard Chateau zapálil okresní vězení v Hillsboro, Ill., při čemž byl tak popálen, že záhy na to zemřel.

* Železářské firmy, a sice Palmer & Lons, pak Jones & Laughlin v Pittsburghu, Pa., zahájily opět v pondělí práci, čímž přes 500 dělníků našlo zaměstnání. Též dílny dráhy Pennsylvanské ve Wallis, Pa., prodloužily dobu pracovní z 8 na 10 hodin denně a se tím dnů práce. Též v Clevelandě, O., byly některé dílny otevřeny.

* Jistý dr. Dent v Harrisburg, Ill., odepřel zaplatiti prohranou volební sázku a byl svým odpůrcem střelen a nebezpečně poraněn.

* Pí. Kateřině Poltzové v Baltimore, Md., zdálo se v neděli, že koi jedné hodiny odpoledne zemře, což oznámila svým příbuzným. V tutéž hodinu sřítila se se schodů a zranila se tak, že za krátko skonala.

* 70letý H. O. Morgan, který se před nedávnem zasnoubil s mladou ženou, byl na ni ukrutně žárliv, poněvadž tato věnovala příliš mnoho pozornosti mladému synu jeho souseda. Ve svém vzteku udeřil ženu kladivem do hlavy, omráčiv ji. V domněnce, že jest mrtva, pořezal si starý blázen hrdlo.

* Vyslanec mexický oznámil tajemníku vnitra, že americkým dobytkářům otevřena jest opět volná cesta do Mexika a sice za podmínek, jaké v tomto ohledu předpisují Spojené Státy.

* Známá lékařka "božím slovem" Anna Johnson, která po delší dobu právděla své hokuspokusy na Newyorských ulicích, rozhodla se z dobrovolných příspěvků postaviti v New Yorku velký klášter, kde bude "božím slovem" na dále léčiti kuří oka, souchotě, prašivinu, žloutenku, málomocenství atd. Nejlépe ale pomáhá se tu lehkověrným lidem od peněz.

Z Clevelandu dochází zpráva, že tamní Cleveland, Lorain & Wheeling dráha obdržela objednávku na 50.000 nových železničních vozů a 200 lokomotiv. Kontrakt na lokomotivy předán jest prý Wellman & Seaver Engine Co,

* Kapitán Anton Fretsch v Milwaukee, Wis., podnikne prý cestu kolem světa v lodici, vážící prý pouze 15 tun.

* Sl. Lizii Hendricksové z Calboron, Ala., přiřkl soud $245 náhrady v soudu proti dráze Southern, poněvadž konduktér vlaku Lizii ve voze před nějakým časem nehorazně zhubičkoval.

* Občané Cantonští v Ohio uspořádali na počest zvolení svého spoluobčana McKinleyho presidentem, velkou demonstraci městem. Po průvodu došlo k četným rvačkám.

* Zbojník, zvaný "Oklahoma Bill", známý též pod jménem Wm. Payne, který náležel k nebezpečné bandě Daltona, spáchal samovraždu, aby uhnul se trestajícímu ramenu spravedlnosti.

* Známá milionářka pí. Wanderbiltová zemřela v tyto dny v New Yorku.

Češi v Americe

¶ V Prairie du Chien, Wis., byl náhodou zastřelen 16letý Josef Jelínek. Šel s bratry Karochovými na lov a při odpočívání seděli si vedle sebe. Karoch položil si pušku na klín, nevšimnuv si, že kohoutek je natažen. Náhle, jak se pohnul, vyšla rána a náboj roztříštil Jelínkovi lilavu.

¶ Václav Čapek bydlící v Clevelandě, O., žaluje Standard Oil Co. na $10.000 odškodnění; byl totiž v závodě tom zaměstnán a přeje dvěma lety přišel k úrazu, jenž učinil jej narazkem. Nedbalostí společnosti byla mu levá ruka rozmačkána a na pravé straně těla byl těžce pohmožděn.

¶ V čísle 167 Barkwill ulice v Clevelandě, O., bydlící Fr. Koloušek dostal se za mříže, protože trochu spit, namáhal se dělat do politiky tím, že obracel policajta Hilla na demokratickou víru. Hill konal předminulou sobotu večer službu na rohu ulic Seneca a Superior. Jak udává a je ochoten přísahou potvrdit přivráveral k němu Koloušek a jal se mu vykládat o výhodnosti svobodné ražby stříbra. Policist odbýval politikusa a jelikož to nepomáhalo, byl nucen jej zatknout. Několik kamarádů zatčeného jevilo chuť vrhnout se na policistu; na štěstí pro ně ale se rozmyslili. Hill není zbabělcem a není pochyby, že dovedl by se bránit jako lev. Vol.

¶ Jako každého roku vzpomněla i včera Svobodná Obec v Chicagu památky osudné bitvy bělohorské a pořádala schůzi v Čes. angl. sveb. škole. Značné množství uvědomělého obecenstva našeho se dostavilo a slavnost došla úplného úspěchu. Program pozůstával z osmi čísel, z nichž prvním bylo zapěním písně "Bělohorská", již započlo celé shromáždění, načež pí. M. Nechanská s citem přednesla případný proslov Před bitvou a Po bitvě od J. V. Jahna. Pak následoval velmi zdařilý výstup školních dítek z Česko-anglické svob. školy, jejichž pěkné a přiměřené proslovy o Bílé Hoře všeobecně se líbily. Řečníkem tohoto večera byl řečník Svobodné Obce, p. Fr. B. Zrůbek, jenž obšírně promluvil o příčinách a následcích bitvy tak osudné pro národ český. Smíšený odbor pěvců Slov. Lípy výborně doplnil program dvěma zpěvy a sice "Hlasy z domova" a "Krásný Saratan," jenž zdařile předneseny řízením p. Otradovce. Slečna Marie Zemanova vzletně přednesla báseň "Nevěrci", načež po závěrečném zpěvu důstojně tryzna bělohorska skončena. Úspěch její slouží zajisté ku cti Svobodné Obci, která každoročně se postará, aby památky 8. listopadu bylo vzpomenuto.

* Paní Marie Smíšková, matka tří dcer a manželka předního ochotníka p. Franka Smíška, nalezena v sobotu o 5. hodině večer v koupací vaně utonulá. Manželé Smíškovic bydlí v čísle 58 Keawood ulice (od Cedar jižně k Madison place v Clevelandě.) Smíšek je po řadu let zaměstnán v závodu Sterling, Welch & Co. Přišel v sobotu kol páté hod. z práce, nalezl na schodech roznášeče časopisů, který čekal na týdní zaplacení. Smíšek odebral se do bytu a hledaje manželku, nalezl ji v koupelně. Nemaje drobných peněz oznámil hochovi, že dostane zaplaceno až při pondělní donášce. Po odchodu hocha usedl Smíšek v pokoji a četl noviny. Nemoha se dočkat příchodu manželky, spěchal do koupelny, kde nalezl ve vaně svojí manželku utonulou. Přivolaný dr. L. E. Siegelstein nemohl než konstatovat smrt a uvědomit koronera jehož příčiní Vessey projevil nahled že pí. Smíšková byla v koupeli po odchodu manžela raněna mrtvicí, aneb srdeční vadou. Zemřela byla stará 38 let. Vol.